

FOAIA DIECEZANĂ

Organul eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului

..... APARE DUMINECA

<p>Prețul abonamentului:</p> <p>Pe un an 160 Lei Pe jumătate de an 80 „ Pe un pătrar de an 40 „ Un număr 3 Lei. Pentru străinătate pe un an 260 Lei.</p>	<p>Manuscrisele nu se înapoiază și se adresează redacțiunii „Foia Diecezană”; iar banii pentru abonamente și inserațiuni se trimit administrațiunii „TIPOGRAFIA și LIBRĂRIA DIECEZANĂ” în Caransebeș.</p>	<p>Prețul inserțiunilor:</p> <p>Pentru publicațiuni oficiale, concurse, edicte etc. publicate de 3 ori, dacă conțin până la 150 de cuvinte 120 Lei. până la 200 de cuvinte 180 Lei. de aci în sus 200 Lei.</p>
---	---	---

La adresa de mulțumită, trimisă către Înalt Prea Sfințitul Patriarh de Consiliul nostru eparhial, întrunit în ședința plenară dela 9 Ianuarie a. c. pentru prețiosul „cadou de Crăciun”, Înalt Prea Sfințitul Patriarh a binevoit a răspunde următoarele:

„Prea Sfințite,

Timpul de 10 ani, cât am avut fericirea a păstori de Dumnezeu păzita Eparhie a Caransebeșului în cele mai grele împrejurări posibile, mi-a oferit ocazia a mă ridica în fața întregii opinii publice românești de pretutindenea. Aceasta a pus temelia înălțării mele în fruntea bisericii ortodoxe române, unificate, ceea ce mi-a deschis calea spre Înalta Regentă.

De altă parte, când privesc sforțările mele și ale colaboratorilor din Eparhia Caransebeșului, atât dela centru cât și din parohii, simțesc o mare mulțumire sufletească, că puternicile valuri dușmane n'au putut naufragia nici o instituțiune bisericească.

Iată deci puternicile legături sufletești, cari mă leagă pe veci cu Eparhia Caransebeșului, simțindu-mă onorat, să știu că portretul meu este alături de vrednicii și acum fericiții mei înaintași, Episcopii Ioan Popazu și Nicolae Popea.

Cu aceste sentimente, mulțumind atât Prea Sfinției Tale cât și Preavenerabilului Consiliu eparhial plenar pentru felicitările trimise în adresa dela 9 Ianuarie 1930, Nr. 6859 E din 1930, doresc din inimă, ca să conduci încă mulți ani cu vrednicie și succes Eparhia Caransebeșului, atât de scumpă inimii mele.

București, 23 Ianuarie 1930.

MIRON
Patriarh*

Nr. 320 Sc. 1930.

Notă oficială.

Onorata Preoțime din tractul protopresbiteral al Caransebeșului este poftită a trece ocazional pela biroul secției culturale a Consiliului nostru eparhial.

Caransebeș, din ședința consiliului eparhial ținută în 18 Ianuarie 1930.

Episcopul diecezan:

Dr. Iosif Tr. Badescu.

Nr. 447 E. ex 1930.

Circulară.

Către Oficiile protopresbiterale și parohiale din Eparhia ort. rom. a Caransebeșului.

Având în vedere, că cu ziua de 1 Ianuarie 1930 s'a sistat gratuitatea corespondenței oficiale pe poștă, în viitor toate dispozițiunile noastre generale se vor publica în „Foia Diecezană” la partea oficială și nu se vor mai repeta separat prin adrese către Oficiile protopresbiterale și parohiale.

Deci aceste oficii vor estrage din „Foia Diecezană” circularele ce le privesc, le vor înregistra cu Nrul și data lor și vor răspunde la ele pe cale ierarhică și la termenele indicate. Oficiile parohiale, aparținătoare protopresbiteratului Caransebeșului, vor răspunde deocamdată direct Consiliului nostru eparhial.

Preliminarele și socoșile comunelor bisericesti se adună la oficiile protopresbiterale și dacă nu se pot trimite încoaci prin curieri cari au și alte afaceri în Caransebeș, ori nu le pot aduce protopresbiterii personal încoaci, având

cale la Caransebeș, — vor trimite deodată mai multe la olaltă spre a cruța o parte însemnată din speșele poștale. Se înțelege, că preliminarele și socoșile au să între la consiliul eparhial în termenele statutare, precizate și în circulara noastră ddo 29 Oct. 1929 Nr. 5455 E/1929, trimisă direct oficiilor protopresbiterale și parohiale.

Ce privește comunele bisericesti din tractul Caransebeșului, conducătorii oficiilor parohiale vor aduce preliminarele și socoșile în persoană la Caransebeș tot în termenele statutare, când vor veni să-și ridice retribușionile preoșesti sau cu altă ocaziune.

Oficiile protopopești în còrrespondență cu consiliul eparhial și cu oficiile parohiale asemenea vor introduce o practică mai ieftină, iar în bugetul protopresbiteral și parohial se va lua sub acest titlu, o sumă, din care se va acoperi strictul necesar, iar până atunci să se acopere speșele poștale din economisiri făcute la sumele bugetare.

Caransebeș, din ședința Consiliului eparhial, ținută la 28 Ianuarie 1930.

Episcopul diecezan:
Dr. Iosif Tr. Badescu.

Nr. 448 E/1930.

Circulară.

Către Oficiile protopresbiterale și parohiale din Eparhia ort. rom. a Caransebeșului.

Sistându-se cu 1 Ianuarie 1930 serviciul poștal gratuit pentru Oficiile noastre bisericesti, dispunem ca Oficiile protopopești și parohiale să-și organizeze astfel expediția, ca să aibe cât mai puține cheltueli cu mărcile poștale, respective cu timbrele speciale și să se îngrijească de acoperirea acestor cheltueli din mijloacele proprii.

În bugetele protopresbiterale și parohiale pe anul 1930 se va lua o sumă potrivită pentru serviciul poștal, iar pentru cazul, că bugetele pe anul 1930 sunt votate, speșele acestea să se acopere din economisiri.

Preoștii vor face bine, dacă vor organiza poșta astfel, ca acei oameni de încredere să o ducă cu cartea de înmanuare cel puțin odată pe săptămână la sediul protopresbiteral, cari și altfel se duc acolo pentru daraverile lor. Aceasta ar fi o modalitate de a scuti parohia dela cheltueli.

Se înțelege, că în acest chip se pot rezolva numai chestiunile mai puțin urgente, care pot suferi o amânare oarecare. Actele urgente însă trebuie imediat expediate pe calca poștei, pen-

trucă nu se pot periclita interesele comunelor bisericesti pentru economisirea speșelor poștale.

Caransebeș, din ședința Consiliului eparhial ținută la 28 Ianuarie 1930.

Episcopul diecezan:
Dr. Iosif Tr. Badescu.

O distincție...

Discret ca în familie, dar duios și înălțator a decurs solemnitatea de Joi, când în capela episcopoească a fost hirotosit întru protopresbiter directorul dela Academia noastră teologică, Dl Dr. Petru Barbu.

O distincție binemeritată, un modest omagiu adus apostolatului dârz al unui biserician de rasă veche....

Aproape patru decenii se încheie acum de când Dr. Petru Barbu, cu însuflețire și devotament neprecupețit, apucatu-s'a să semene cuvântul lui Dumnezeu în ogoarele alese ale agrului Său; de patru decenii aproape, neînterupt, aceeaș muncă grea l-a preocupat, i-a dat forțe, l-a însuflețit.... l-a mistuit!....

Dr. Petru Barbu e născut în Logoj, la 7 Mai 1864, din părinții Lazar (Hazi) și Ilca născută Gligor. A făcut școlile primare și liceul inferior în locul nașterii, iar liceul superior în Beiuș, Blaj și Brașov. Aci a dat examenul de bacalaureat în 1884. A continuat la facultatea Teologică a universității din Cernăuți și după ce și-a completat studiile la Graz și Berlin, a luat doctoratul în teologie la 1891. În vara anului 1892 a fost numit profesor la Institutul teologic-pedagogic — astăzi (cea dintâiu) Academia Teologică ortodoxă română — din Caransebeș, unde funcționează și acum, ca profesor și director.

În anul 1895 a intrat în tagma preoșiască. Ca profesor de teologie cine nu-l cunoaște pe Dr. Petru Barbu? Preoști și *catihești* ai satelor din văile și de pe dealurile acestui Bănat, din cărțile lui filă cu filă, scot secretul cunoașterii și iubirii lui Dumnezeu, înoculându-l cuminte și cu tact în inimile școlarilor creștini. Dr. Petru Barbu a fost și este apreciat autor de cărți didactice.

Tăcut, ca liniștea sufletului său de singuratec, actul de Joi dimineața l-a 'nduioșat nespuse de mult: *hirotesia fiind celebrată de Prea Sfințitul nostru Episcop — fost coleg de teologie al P. O. D. Dr. Petru Barbu la Cernăuți — asistat de P. O. D. Romul G. Ancușă, consilier-referent eparhial și diaconii prof. Ioan David și Teodor Roșca, cassar consistorial — toți elevi de ai sărbătoritului!*

Filozofia religioasă morală a lui Boutroux.

de: A. U. Doloveanu.

VI.

Datorită ingeniosului simț al discernământului, Boutroux patentează strania tendință a acelor ce intenționează a formula o morală științifică.

Rămâne a ne pune întrebarea, spre cari sisteme de morală să îndreaptă pentru a-și selecționa principiile moralei sale? Și cum structura sa sufletească avea o deosebită predilecție pentru tot ce e estetic, pentru tot ce prezintă armonie, măsură, sobrietate și echitate; e de neimaginat ca să nu fi fost profund fascinat de spiritul senin optimist și lucid al clasicismului greco-roman.

Iată că acestui pasionat turist al doctrinelor morale îi apare „un geniu tânăr și frumos: e geniul armoniei, geniul Greciei. El ia pe om de mână și-l duce prin ținuturi frumoase. Ajung în vârful unui munte; în jurul lor, se desfășoară un tablou minunat prin grația și lumina lui. Cerul și pământul se contopesc fără a se cunoaște linia care le desparte. „Contemplă și fii fericit“ zice geniul. Și călătorul este ispitit să exclame: „Aici e patria mea“...

Intr'adevăr acest filosof, care se simția în această lume ca într'un templu, căutându-i armonia și estetica formelor vizibile, a fost *adânc* impresionat de spiritul moralei clasice, în care stăpânește *ideea de ordine, proporție* și care privește cosmosul ca pe o „*podoabă*“ iar viața ca pe o *operă de artă*“.

În concepția clasică suprema perfecțiune consistă în acea desăvârșită armonie și concordanță între *suflet și corp, spirit și natură*, armonia care exalează efluvii din calm olimpic, estetic și ideal. Morala-clasică ne propune ca scop primordial aceea stare de *coincidență a formei cu ideea*: „*ideea realizată și natura idealizată*“.

Sub mirajul acestei doctrine, pătrunde cu perspicacitate, esența moralei clasice, pentru a-și achiziționa axiomele cari vor alcătui sistemul său etic.

Primul fondator al unui sistem de morală e Socrate. La baza moralei socratice stă *rațiunea*; el formulează pentru prima oară un sistem de *morală rațională*, căci zice Socrate: *e imposibil ca cineva să cunoască binele și să nu-l practice*. Cauza oricărei fapte imorale e *ignoranța*. Concluzia: **știința e virtutea**. Această gândire morală o întâmpinăm și la Platon și la Aristotel, însă nuanțată și augmentată întrucâtva.

Esența moralei socratice e sintetizată în clasică maximă: „*Cunoaște-te pe tine însuși*“, adică, să cauți să „lămurești prin reflecție ceea ce se află esențial general și permanent în tine“. Significația acestei maxime în clasicism e *diferențiată* de semnificația pe care o primește în creștinism. Clasicismul pune în această maximă o satisfacție pur *intelectuală, rațională, lipsită* de orice colorit *sentimental*; pe când în creștinism este *completată de efuziunea sentimentului religios*, care covârșește orice imperativ al rațiunii. Sensul acestei maxime se amplifică în creștinism, conturându-se dincolo de barierele echității raționale, până la ideea **sacrificiului**, care constituie o absurditate în logica rațiunii.

Se pare, că se găsesc și la Platon maxime cari transcend simpla idee de echitate, și justiție inspirându-se din sentimentul carității. Cetim de multe ori în „Republica“ lui Platon: „*Nu trebuie să faci rău nimănui nici chiar celui rău*“. Nu-i oare aceasta caritatea creștină? *De loc*; și e destul să citească cineva textul întreg spre a se convige.

Presupune, adaugă Platon, că ai un cal spetit: ai să-l omori în bătai? Departe de a-l face mai bun, ai să ajungi să-l strici. La fel e și cu omul cel rău. El e un *neștiutor* și un *bolnav*. A-i înapoia răutate pentru răutate, îi înrăutățești boala. Trebuie să faci ceea ce este cu putință spre a-l vindeca, adică să-l supui *justiției* și să-l înveți. Iată ceea ce e cuminte și drept. De aci se poate desprinde clar sensul pe care-l primește această maximă în clasicism, marcând simultan diferența accepțiunii ei în creștinism. Pe când în clasicism se are în vedere *justiția, dreptatea rațională și logică*, în creștinism preponderează **iertarea**. Viața pentru Grec e imaginea rațiunii.

Pentru Aristotel virtutea prin excelență e, *stăpânirea de sine*, în care, să nu să creadă că e infiltrat ceva analog tacturii stăpânirii de sine din creștinism. Uneori îi vedem pe clasicii vechi simulând chiar ascetismul, sub masca căruia se ascunde doar o contemplare pur cerebrală, care sfârșește de regulă cu ideea sceptică de neant. Așa s'a întâmplat cu Marc-Aureliu care exclama: „Visuri ale filosofiei, visuri de copil!“

Toate sistemele de morală ale clasicismului greco-roman au fost *tutelate de monoideismul socratic*: *rațiunea*.

Just este că, morala greacă n'a fost numai o teorie, un ansamblu de idei abstracte, ea a fost realizată întrucâtva și a produs vieți mari, a avut eroii și matirii săi, de exemplu Socrate, Zenon etc. și cu toate acestea, *sucombarea ei a fost necesară*; căci, e o morală *inaPLICABILĂ tuturor*

categoriile sociale. E morala „aristocratică“, în care se complac a trăi numai ceice au o poziție care le permite a o practica. Grosul omenirii, masa poporului nu o poate aplica pentru că, poporul nu-i „*avant*“, pe el îl conduce *sentimentul* dacă nu chiar *instinctul*“. Oare se poate cere mulțimii să facă să predomine știința asupra acțiunii și inteligența chibzuită asupra sentimentului și instinctului?“. Morala greacă e lipsită de orice *balsam*, de orice forță de *reconfortare* a persoanei și în concluzie zice Boutroux: *morala care nu știe să reconforteze pe cei nenorociți, este o morală inutilă celui mai mare număr de oameni*“.

Grecii fiind oamenii rațiunii, ordinei și a optimismului exuberant, *repugnă* orice misticism; nu-s turburați de sentimentul *infinitalui*: de infinit; adică de *frumsețea* pe care n'o poate *exprima* nici o formă, de frumsețea inefabilă a spiritului; de *bunătatea* și *fericirea* pe care natura cu toate resursele ei este *incapabilă* a le realiza. Morala clasică nu poate ține cont de aceste dedesubturi de vieți omenești. Pentru ca voința neliniștită a sufletului, „acea sfortare de a prinde ceea ce nu se poate înțelege e ceva absurd“.

După cum toate lucrurile unilaterale au o caducitate sigură, așa și morala clasică își are caducitatea ei, determinată de structura pur rațională a sistemului ei. Simultan sucombării moralei clasice, își face apariția pe scena lumii *crainicul* unui *sublim* sistem de viață, mult mai înaltă, mult mai spirituală și mult mai ideală; lipsită de proporționalul și esteticul grecesc. Acest crainic nu zice ca stoicul: „*Durerea nu este decât o părere*“, el spuse: „*Fericiți cei ce plâng, că aceea se vor mângăia.* El nu spuse: „*Greșala nu-i decât o neștiință, căința e o slăbiciune*“; ci zise: „*Omul e un păcătos, dar în cer are un părinte care iartă căinții*“.

(Urmează).

Umilința.

Meditație de preotul Sinesiu Bistreanu.

După ce fariseul se declară însuși că e liber de ori-ce greșală, începe a-și lăuda faptele sale pretinse bune: „Postesc de două ori în săptămână, dau zeciuială din câte câștig“. Fariseii aveau obicei a posti două zile din săptămână și adică Luni și Joia, căci susțineau, că Joia s'a suit profetul Moisi pe munte ca să aducă tablele legii și într'o Luni s'a reîntors, de aceea și considerau aceste zile ca mai alese. Și apoi, fiecare Ovreu avea să dea a zecea parte din semănătura sa, pe când fariseii dădeau zeciuială din ori-ce fel de câștig.

Era laudabilă fapta aceasta, că doaiă era frumos și demn de urmat postul și facerea de bine; dar mai știm, că Dumnezeu nu judecă după cele din afară, El privește în inima fiecăruia și după cum s'a intenționat binefacerea. Ne mai convingem că fariseul îndeplinește aceste lucruri nu de dragul lui Dumnezeu, ci pentru a-și agonisi mărirea ori a fi glorificat, de aceea își pierdeau din valoare, căci neonest le era scopul, pentru că pornea din păcat. Și apoi mai aveau îndrăzneala de a se lăuda naintea lui Dumnezeu cu o astfel de slăbiciune?!

Ce făcea el dar în templu? Lui Dumnezeu nu-i mulțumește, ci își arogă ca merit vre-o faptă bună săvârșită de el; dar nici nu-l roagă, că doară bogat era, și cu toate acestea plutea într'un nour de grele păcate, că pe deaproapele său nu-l iubește, că nu se roagă pentru dânsul, ci dimpotrivă, îl disprețuește. Rugăciunea o rostește numai la aparență, ceea ce o putem considera ca o batjocurare a dumnezeirii.

Cu totul altfel decurge rugăciunea vameșului. Stă departe, pentru că singur își dă seama că nu-i demn a sta în fruntea celorlalți, ba nu cuteza nici privirea să și-o ridice spre ceriu.

Avem să știm, că la Evrei templul, ce sălășluia poporul în zilele de sărbătoare, nu avea acoperiș, ci numai sfânta sfintelor și alte supraedificate ale templului erau acoperite.

Vameșul își bătea pieptul și șoptea: „Dumnezeule, milostivește-te de un păcătos, ca mine!“ Cucerit de căință și rușine, că mult a greșit, și cu cuvenita venerațiune pentru Dumnezeu, departe cu gândul de a se gândi la greșeleltoare, e îngrijorat numai de ale sale, își dă singur atributul de păcătos, par'că ar fi unicul de felul acesta în lume. Precum în cele esteriore, tot așa și n lăuntru său dă aspectul umilinței, fără a purta grijă despre el. E în stadiu de rugăciune și știe a-ș da seama: Cine-i Dumnezeu, și care este puterea Lui? E mult deprimat, că prin greșelele sale va fi ofensat dumnezeirea, și cât s'ar bucura de l-ar ierta!

*

Avurăm ocazia să ne convingem ce fel de testimoniu și-au dat, — atât fariseul cât și vameșul — de aceea și noi să ne umilim lui Dumnezeu; căci doară cine suntem, și un Dumnezeu cine-i? D'apoi fiecarele o știți, că Dumnezeu e unicul necuprins de mintea noastră și care se află într'o lumină pururea lucitoare; iar eu sunt asemenea unui viermuleț, pulbere și cenușă, un biet păcătos și care nu-s demn a deschide gura naintea sa, decât recunoscându-mi răutatea. Celce posedă numai o leacă de umi-

lință, nu va cuteza a agrăi pre Dumnezeu, încercând și indirect a-l ofensa. A fi umilit e atât, cât a te preda nesilit în mâna lui Dumnezeu, care ne este unicul stăpân și Dumnezeu.

Celce se umilește lui Dumnezeu, va ști a fi umil și oamenilor, și aceasta din voință dumnezească; căci știe ce face, și că ceea ce posedă este dela Dumnezeu și că suntem proprietatea Sa. Să creadă omul bun și onest că are și ceva bun în sine, dar pentru aceea să dea cinstea cuvenită lui Dumnezeu și să recunoască că aceste daruri sunt dumnezeiești, pentru cari avem să-i fim recunoscători. Și cred că un astfel de creștin nu va disprețui pe semenul său.

Să ne aducem aminte de cuvintele apostolului (I. Cor. 4, 7). „Și ce ai ce nu ai primit? Iar dacă ai primit, de ce te lauzi, ca și cum nu ai fi primit?”

Noi, prin noi înșine suntem o nimica, și Dumnezeu este, care face din noi ceva, prin darurile sale; deci ce scop ar avea să ne ridicăm peste alții, disprețuindu-i, și nisuindu-ne numai nouă a ne câștiga onoruri. Avem să considerăm în aproapele nostru o asemănare, imaginea lui Dumnezeu, — și d'aceea să-i servim cât ne permit puterile.

Și cu cât ne vom umili, crezindu-ne mai puțin decât suntem în realitate; cu cât suntem mai aplicați, ca din iubire către Dumnezeu să servim de aproapelui nostru, cu atât mai ales vom fi înălțați prin Dumnezeu, căci tot celce se smerește se va înălța!

Var, 7/20 Decembrie 1922.

Cuvânt de conferință preotească.

Pr. Lazăr Cârdu.

2. Un alt mijloc de apărare față de fariseii zilelor noastre, care mijloc formează totodată parte întregitoare punctului prim, este: începerea ofierii vecerniilor duminică după masă, cari vecernii să fie urmate întotdeauna cu explicări din Sfânta Scriptură.

Este o necesitate a timpurilor de față vecernia de duminică. Duminică este ziua Domnului și deci trebuie să ne silim a nu lăsa pe creștinii noștri să slujească diavolului în această sfântă zi. În loc să-i lăsăm prin cele cârciume, unde numai se ticăloșesc, să-i invităm mereu la aceste vecernii, unde pe lângă explicări din Sfânta Scriptură, se cântă, se înalță rugăciuni către Atotputernicul, și prin aceasta, cu încetul, creștinii noștri vor afla adevăratul rost al vieții noastre pământești, vor cunoaște învățătura sfintei noastre biserici, și ca atare, cu timpul, vor ști să răspundă săgeților vrăjmașilor noștri.

Vecerniile acestea nu ar fi vre-o „inovație” în în biserică noastră, căci dacă cercetăm Sfânta Scriptură,

afăm acolo că „creștinii cei dintâiu se adunau în fiecare zi... să citească Scripturile” (Fapt. Ap. XVII. 11). „Se învățau și se înțelepțiau unii pe alții”. (Colos. III. 16) etc. etc.

Cât privește practicitatea acestor vecernii, o vom cunoaște-o îndată, căci știm, că aproape toți creștinii noștri nu mănâncă de Sâmbătă seara până Duminecă după sfânta Liturgie, și aceasta, ca să primească în mod mai cinstit anafora împărțită de preot, deci — cred eu — este prea obositor pentru oamenii bătrâni mai ales, a-i ține de la 9 până la 12 ceasuri în sfânta biserică. Cu totul altfel este atunci când, după masă la 2 ceasuri trage clopotul pentru începerea vecerniei. Atunci se adună poporul cel sătos după cuvântul Domnului, iar preotul are timp destul să talmăcească cât de pe larg învățăturile mântuitoare.

Peste tot, dacă ne vom interesa puțin, vom afla că în mitropolia noastră, chiar și în dieceza noastră, se practică și în ziua de azi în multe biserici vecernia de duminică. Mai ales vom afla că, aceste vecernii aduc cele mai multe suflete la Domnul, pe cei mai mulți de pe la diferite răspântii, îi aduce la calea adevărului.

Servească spre preamărirea Domnului și exemplul adus din comuna noastră Sânt-Mihaiu, unde de aproape un an de zile se oficiază aceste vecernii.

În urmă propagandei sectarilor, multe obiceiuri creștinești și-au pierdut însemnătatea lor înaintea popoarelor, ba chiar și unele sfinte Taine erau desconsiderate din partea parohienilor, cari numai credincioși nu se puteau numi. Astfel se vede, că în ultimii ani abea câteva părechi pășeau la sfânta Taină a cununiei, până-când acuma, în urma explicării însemnătății acestei și a altor sfinte Taine, numărul cununajilor bisericăse de 3-4 ori s'a înmulțit.

Oameni înaintați în vârstă, cari în urma părinților lor sectari nu au fost botezați, acuma — după ce s'au convins despre însemnătatea botezului — au primit această sfântă Taină. Așa de exemplu: Petru, fiul lui Ion Lorențiu, Paraschiva, fiica lui Alex. Mundrean, Draga Cioban, Floarea Lotrean, Paraschiva Aviam, Draga Gătăianț, toți în vârstă de peste 20 ani, ba a obvenit cazul, când unul, Vasile Dajdea împreună cu soția și fiii lor în număr de trei, toți deodată au primit sfânta Taină a botezului. Teodor Sporea, unul, care de 20 ani a trecut din sânul bisericii noastre, intrând în mreaja „năzărenilor”, acuma s'a reîntors cu mare căință, devenind unul dintre cei mai buni cercetători ai sfintelor slujbe.

3. Un alt mijloc spre a ne apăra față de sectari ne este „slujba în sobor”, carea se face cu ocazia conferințelor pastorale de către „Cercul religios”. La astfel de ocazii și mai ales acolo, unde sectarii s'au înmulțit, să nu participe numai preoții cercului respectiv, ci să fie prezenți cei mai buni oratori ai tractului, cei mai versați în Sfânta Scriptură, deci — de sine înțeles — sunt preferați frații noștri mai bătrâni, căci — după părerea mea — chiar și etatea oratorului face efect asupra auditorilor.

4. Al patrulea mijloc la lupta noastră contra sectarismului, este răspândirea cărților religioase între credincioșii noștri. În privința aceasta ne vine într'ajutor un frate al nostru în Christos din Sibiu, Iosif Trifa. Acest frate, muncind cu „talantul”, ce-l are dela Dumnezeu, aduce roadă însutită bisericii lui Christos. A tipărit câteva zeci de mii de cărți religioase, scrise toate pe înțelesul poporului, pe cari — pe lângă altele — ar trebui să-le

răspândim în popor. Să nu servească numai spre laudă, dar vă pot zice că, în mod deosebit de atrăgător lucră cărțile părintelui Trifa în popor.

Nu e dovada despre aceasta bună-oară că, în Săn-Mihaiu, celind sectarul de aici una din cărțile păr. Trifa, zice, că „Iosif Trifa este năzărean“, „fiindcă așa așa zic și năzărenii ca și el“... Aici va intra în activitate păstorul de suflete, și-l va face să înțeleagă că, ceea ce a cetit el este învățătura bisericii și nicidecum a „năzărenilor“ ori a „pocăiților“.

(Urmează).

ȘTIRI

Locale.

Luni am avut plăcuta ocazie să ascultăm conferința D-lui profesor *Traian Toplezeanu* dela liceul „Traian Doda“, despre *Contribuția Bănatului la cultura românească*. Dsa a încercat, cu destul succes, să jaloneze — paralel cu istoria noastră literară — aportul dat culturii românești de acest colț de țară, de scumpul nostru Bănat. Aportul acesta nu este de nesocotit, căci întâia apariție literară românească, *Palia dela Orăștie* dela finea secolului al XVI-lea (1582) se leagă de numele a trei bănațeni Ștefan Herce, Efreim Zăcan și Moise Pestișel. Tot din mijlocul Bănatului s'a ridicat un erudit ca Grigorie Ivul, apoi Nicolae Haliciu ș. a. Bănatul a dat pe juristul Damaschin Bojincă, ajuns mai târziu ministru de justiție în România veche, unul dintre lucrătorii codului civil și al celui comercial român; pe fabulistul Țichindeal, pretendent la vlădicia Aradului, pe profesorul învățat Diacovici-Loga, Eftimie Murgu avocat, înfecat luptător naționalist; toți aceștia având importante merite culturale și naționale. Ion Popovici-Bănățanul și Victor Vlad Dela-marina sunt scriitori mai noi, cari s'au stins însă prea timpuriu din viață, neputându-și valida toată forța lor creatoare în slujba culturii românești.

Șezătoarea festivă dată de către societatea de lectură a studenților teologi, la Trei Erarhi a fost o impunătoare manifestare, care a secerat frumoase succese, morale și materiale. Toate acestea revin — în bună parte — profesorului-conducător Ioan David, vicepreședintelui Iacob Crețiu și conducătorului de cor Ioan Spăriosu — ajutat și acesta de profesorul de muzică Constantin Vladu.

CONCURSE.

Pe baza decisului Ven. Cons. eparhial din 30 Oct. 1929 No. 5764 B. ex 1929 se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Foaia Diecezană“ pentru îndeplinirea postului de paroh a parohiei de clasa III-a din Cerna, tractul Buziaș, devenită vacantă în urma renunțării parohului Alexandru Ioanovicu.

Emolumente:

1. Una sesiune parohială constatătoare din 32 jughere 0,844 st. □ după care alesul preot va solvi dările.

2. Un intravilan de 0,540 st. □ cu casa parohială și supraedificate; cu observarea că materialul necesar zidirii unei noi case parohiale este în curgerea adunării.

3) Stola uzitată.

Doritorii de a ocupa acest post sunt poftiți de a-și înainta cererile de concurs prin Prea On. Oficiu protopresbiteral din Buziaș, consiliului parohial din Cerna.

Concurenții sunt poftiți a se prezenta cu știrca Prea On. Oficiu protopresbiteral în vre-o Duminică sau sârbătoare la sfânta biserică pentru a-și arăta dexteritatea în cântare și oratorie dar nici de cum în ziua alegerii.

Din ședința consiliului parohial din Cerna, ținută la 17 Noembrie 1929.

Alexandru Ioanovicu mp.

Nicolae Oalgea mp.

președinte

3-3

not. ad hoc

În conțelegere cu oficiul protopresbiteral.

Nr. 5985 B. ex 1929.

Acest concurs se publică cu aceea, că — în baza aliniatului ultim al § 29 din Regulamentul pentru parohii și în baza decisului consistorial ddo 3 Martie 1914 și respective 12 Aprilie 1914 Nr. 3058 B, ridicat la valoare de concluz sinodal cu concluzul Nr. 33 ex 1914 — se enunță obligamentul credincioșilor de a presta și birul parohial, care este o parte integrantă și legală a dotațiunii proțești.

Caransebeș, din șed. Consiliului eparhial ținută la 2 Noembrie 1929.

Episcopul diecezan :

Dr. Iosif Tr. Badescu.

Pe baza decisului Ven. Consiliu eparhial din 2 Decembrie 1929, Nr. 6166 B. se escrie concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Foaia Diecezană“ pentru îndeplinirea postului de paroh la parohia I. de clasa III. din Bozovici protopresbiteratul Mehadiei, devenită vacantă prin deccădarea parohului Nicolae Bihoi, pe lângă următoarele

Emolumente:

1. Sesiune parohială, constatătoare din 32 jugh pentru care alesul preot va plăti toate impozitele.

2. Ajutor de salar anual 1000 (una mie) Lei, plătit în rate lunare.

3. Alesul preot, în senzul decisului de mai sus al Ven. Consiliu eparhial, va avea să respecte dispozițiunile §-ului 26 al Regulamentului pentru parohii, având văduva preotului drept la jumătate din venitul parohiei un an întreg dela moartea preotului.

4. Preotul ales are a se îngriji singur de locuința

Doritorii de a ocupa acest post sunt poftiți a-și înainta petițiunile instruate conform normelor în vigoare consiliului parohial din Bozovici prin Prea Onoratul Oficiu protopresbiteral din Orșova și a se prezenta în vre-o Duminică sau sârbătoare cu prealabila învoire a protopresbiterului tractului în sf. biserică spre a-și arăta dexteritatea în cântare, tipic și oratorie, nu însă în ziua de alegere.

Bozovici din ședința consiliului parohial, ținută la 22 Decembrie 1929.

Președinte

3-3

Notar

Ioan Goanță adm. par.

Simion Lazăr inv.

Cu consensul oficiului protopresbiteral ort. rom. al Mehadiei *Const. Dure* adm. prot.

Pe baza ordinațiunii Venerabilului Consiliu Eparhial — dtdo 22 Martie 1928 Nr. 2097. B. ex 1928, se publică din nou concurs pentru ocuparea definitivă a postului de preot în parohia de cl. III. din comuna Valeamare-pogănici, protopresbiteratul Boeşa-montană, cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Foaia Diecezană” cu următoarele

Emolumente :

1. Una sesiune parohială constătătoare din 32 jug. pământ și un plaț (intravilan) de 800 stj. □.
2. Ștola și birul uzitat.
3. Locuință în natură cu supraedificatele necesare. Dările le va solvi alesul preot.

Doritorii de a ocupa acest post sunt poftiți a-și înainta cererile de concurs prin Prea Onoratul Oficiu protopopesc al Bocșei-montane Consiliului parohial din Valeamare-pogănici, și a-se prezenta în vre-o Duminică sau sărbătoare spre a-și arăta dexteritatea în oratorie, cântare și tipic — cu prealabila încuviințare a protopopului concernent — nu însă în ziua alegerii.

Valeamare-pogănici din ședința consiliului parohial ținută în 22 Decembrie 1929.

Petru Damșa m. p. **Iosif Sfercociu** m. p.
președinte notar

In conșlegere cu mine *Petru Ieremia* administrator protopresbiteral. 3—3

Judecătoria rurală Teregova inst. c. f.

Nr. 2217/1929 cf.

Extras din publicațiune de licitație și condițiunile de licitație.

In cauza de executare pornită de următorul Ioan Heel, domiciliat în Cornea, contra următorului Filip Trastău, domiciliat în Luncavița la cererea următorului Judecătoria ordonă licitațiunea execuțională în baza art. 144, 146 și 147 din legea LX. din 1881, asupra 1/2 parte din imobilele cuprinse în cf. a comunei Luncavița din circumscripția judecătorei rurale Teregova Nr. 271, porțiunea de sub B. 4 a următorului din parcelele Intravilan de 84 stj. p. în preț de strigare de 30000 lei Nr. top. 374 Gura Serboani arat, în preț de strigare de 8000 lei Nr. top. 375 Gura Serboani grădină în preț de strigare de 7000 lei Nr. top. 791 Izvorul Caprareșilor fânați în preț de strigare 8000 lei Nr. top. 461 Ogașu Coturilor grădină în preț de strigare de 3500 lei Nr. top. 462, Ogașu Coturilor grădină în preț de strigare de 3000 lei și pag. Nr. top. 373 Gura Serboani arătură în preț de strigare în suma de 10000 lei. Pentru incasarea creanței de 2000 lei interese de 15% dela Noiembrie 1926, spese de proces și de executare de 1571 lei fixate până acum, spese de proces 562 lei fixate pentru cererea de licitație și pentru incasarea creanței de 4227 și 600 lei capital și accesorii a lui Csizmaș și Szaal din Teregova.

Fixează termenul pentru dezbateră cauzei pe ziua de **15 Aprilie 1930, ora 10 la casa comunală a comunei Teregova.**

În baza art. 150 legea LX. din 1881, condițiunile de licitație se stabilesc după cum urmează :

1. Imobilele supuse la licitație nu pot fi vândute cu un preț mai mic decât jumătate din cel de strigare. (art. 26 XLI 1908).

2. Cei cari doresc să liciteze sunt datori să depoziteze la delegatul judecătoresc drept garanțe, 10% din

prețul de strigare în numerar sau în efecte de cauție socotite pe cursul fixat în art. LX. 1881, sau să predea aceluiaș delegat chitanța de depozitare judecătorească, prealabilă a garanției și să semneze condițiunile de licitație (art. 147, 150, 170, legea LX. din 1881; art. 21, XLI 1908). Condițiunile de licitație se pot vedea în oarele de birou la instanța c. f. Teregova și în primăria comunei Teregova, art. 147, punct. g. LX. 1881, ordonă să se noteze ordonarea licitațiunii în coala c. f. Nr. 3737 din comuna Teregova.

Teregova la 30 Decembrie 1929.

A. Comoroșan m. p.
judecător.

Ioan Bica m. p.
director de cf.

pentru conformitate:

I. Bica director de cf.

Judecătoria rurală Teregova inst. c. f.

Nr. 2216/1929. c. f.

Extras din Publicațiune de licitațiune și condițiunile de licitație.

In cauza de executare pornită de următorul Ioan Heel, domiciliat în Cornea, contra următoarei Ana Raiescu domiciliată în Luncavița la cererea următorului Judecătoria ordonă licitațiune execuțională în baza art. 144, 146 și 147 din Legea LX. din 1881, asupra 1/4 parte din imobilele înscrise în c. f. a comunei Luncavița din circumscripția Judecătorei rurale Teregova, Nr. 134, în c. f. porțiunea, de sub B. 4, a următoarei din parcelele Nr. top. 433, Fața Valcelii de 2 jug. arat. în preț de strigare de 10.000 Lei Nr. top. 10 Orslage, de 400 stj. p. grădină în preț de strigare de 10.000 Lei Nr. top. 63, Padini de 1400 stj. p. în preț de strigare de 4000 Lei pentru incasarea creanței de 3600 Lei bani capital interese de 12% dela 20 Decembrie 1928, spese de proces și de executare de 2084 Lei 75 bani fixate până acum, spese de 700 Lei 50 bani fixate acum pentru cererea de licitație.

Fixează termenul pentru ținerea licitațiunei pe ziua de **14 Aprilie 1930 ora 10 la casa comunală a comunei Luncavița.**

În baza art. 150, Legea LX. din 1881, condițiunile de licitație se stabilesc după cum urmează :

1. Imobilele supuse la licitație nu pot fi vândute cu un preț mai mic de jumătate decât cel de strigare art. 26 XLI. 1908.

2. Cei cari voiesc să liciteze sunt datori să depoziteze la delegatul judecătoresc, drept garanție de 10%, din prețul strigării în numerar sau în efecte de cauție socotite pe cursul fixat în art. LX. 1881, ori să predeie, aceluiaș delegat chitanța de depozitare judecătorească prealabilă a garanției și să semneze condițiunile de licitație art. 147, 150, 170, Legea, XL. din 1881, art. 21 XLI. 1908.

Condițiunile de licitație se pot vedea în oarele de birou la instanța c. f. Teregova sau la primăria comunei Luncavița art. 147 punct g. LX. 1881 ordonă să se noteze ordonarea licitațiunii în coala c. f. Nr. 134 a comunei Luncavița.

Teregova la 30 Decembrie 1929.

ss. **A. Comoroșan** Jud. șef

ss. **Ioan Bica** Dir. cf.

Pentru conformitate:

I. Bica Director de cf.

„BANCA POPORALĂ“ INSTITUT DE CREDIT ȘI ECONOMII CA SOC. PE ACȚII IN CARANSEBEȘ

Filiale: Bozovici, Teregova, Mehadia și Buziaș.

Telefon Nr. 43.

Expozituri: Eșelnița și Sacul.

CONVOCARE.

Domnii acționari ai institutului „BANCA POPORALĂ“ din Caransebeș sunt invitați la a

XXIII-a adunare generală ordinară,care se va ține în **Caransebeș la 27 Februarie 1930 orele 12 a. m.** în localitățile institutului.**Ordinea de zi:**

1. Deschiderea adunării generale, designarea notarului și a doi acționari pentru verificarea procesului verbal.
2. Bilanțul anual. Raportul Consiliului de administrație și al Consiliului de cenzori. Darea absolutului pe anul 1929.
3. Distribuția beneficiului net.
4. Alegerea a 3 membri în Consiliul de administrație cu mandat de 6 ani, în urma expirării prin vechime a 3 mandate; întregirea Consiliului de administrație cu un membru cu mandat de 4 ani și cu un membru cu mandat de 2 ani.
5. Propuneri în sensul statutelor.

Caransebeș, la 27 Ianuarie 1930.

Consiliul de Administrație.

N. B. Domnii acționari, cari voesc a participa la adunarea generală în persoană sau prin plenipotențiat, sunt rugați în sensul statutelor a-și depune acțiunile în Caransebeș la Institutul nostru ori la filialele din Bozovici, Teregova, Mehadia, Buziaș, Eșelnița și Sacul, afară de acestea la Institutele care sunt membre ale însoțirii „Solidaritatea“.

ACTIVA**CONTUL BILANȚ LA 31 DECEMBRIE 1929.****PASIVA**

Casa în numerar	2,287.666		Capital societar	6,000.000	
Bon la Banca Națională a României	20.246	2,307.912	Capital încurs din emisiunea ultimă	1,296.510	7,296.510
Cambii de bancă	36.471.075		Fond de rezervă	2,000.000	
Cambii cu acoperire ipotecară	22,959.561	59,430.636	Fond de penzie	500.000	
Imprumuturi de Cont-Curent		6,214.713	Fond de binefaceri	4.970	2,504.970
Efecte publice și acțiuni	1,250.000		Depuneri spre fructificare pe livret	55,167.880	
Efectele fondului de penzie	500.000	1,750.000	Depuneri în Cont-Curent	391.169	55,559.049
Casa institutului (în Piața Grânelor)	450.000		Cambii reescontate	2,549.260	
Casa filialei din Bozovici (Prăvălii, otel)	900.000		Cont-Curent la Bănci	1,161.744	
Casa filialei din Eșelnița	50.000		Credit pe Depozit la Banca Națională a României	55.737	3,766.741
Vila „Dora“ din Băile-Herculane	1,400.000	2,800.000	Dividende nereclamate		287.643
Imobile (de vânzare)		1,200.000	Diverse conturi creditoare		299.770
Aranjament		2	Dobânda cuvenită anului 1930		1,754.000
			Beneficiul net		2,234.580
		73.703.263			73,703.263

DEBIT**CONTUL PROFIT ȘI PERDERE****CREDIT**

Interese la depuneri spre fructificare	5,824.179		Interese dela împrumuturi	7,941.566	
Interese la reescont	119.598	5,943.777	Interese dela efecte publice și acțiuni	128.218	8,069.784
Salare, adause de scumpete și relut de cvartir	1,545.010		Venite dela casele institutului	618.106	
Registre, imprimate și spese de birou	213.914		Diverse venite și comisioane	1,621.477	2,239.583
Chirie	108.000	1,866.924			
Impozite către stat și comună		264.086			
Beneficiul net		2,234.580			
		10,309.367			10,309.367

Caransebeș, la 31 Decembrie 1929.

Pentru contabilitate:

I. Tătariu m. p.
Director general.

Constantin Călfun iur. m. p.
Director, expert contabil.

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE:

Andrei Ghidiu m. p. președinte.

Dr. Petru Barbu m. p.

Aureliu Spătan m. p.

Aurel Moaca m. p.

Alexandru Bona m. p.

Ioan Geția m. p.

Ilie Socaciu m. p.

Subsemnatul Consiliu de Cenzori am examinat și revidat conturile prezente și le-am aflat în deplină ordine și în consonanță cu registrele institutului.

Caransebeș, la 27 Ianuarie 1930.

Romul G. Ancușa m. p. președinte.

Romulus Boldea m. p.

Ioan Popoviciu m. p.

Dr. Dimitrie Ciurciu m. p.

Nicolae Ivanescu m. p.

Dumitru Rădac m. p.
expert contabil